Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia Aristotelica-Thomistica - Cod. Ettenheim-Münster 226

Endel, Roman
Majer, Ferdinand

[s.l.], 1731-1732

Articulus 2dus

urn:nbn:de:bsz:31-120354

Visual Library

alterius productionem post se trahat, et hoc in praesenti sufficit
... habet.

Ad 2um contra hunc textum S: Doct: a probari nimium
a nihil contra nos, nam si forma accidens, quæ sit in rebus
... habens proprias actiones, tanto multo magis forma
substantialis habet propriam actionem, atqui forma accidens habens
proprias actiones saltem propria prox. me et mediate operatur
ergo multo magis forma substantialis habet aliquam propriam actionem
saltem propriam prox. me et mediate operationem. ... S: Doct: in
... [illegible] ...
ergo hic textus saltem contra substantias probat nimium.
2do. S: Doctor ibi nihil aliud intendit: quam 1mo quod forma
substantialis habeat actionem propriam saltem propriam vere operationem:
2do, quod forma substantialis in ordine ad productionem alterius forma
substantialis sit propria principaliter operatrix. 3tio quod forma accidentalis,
quæ sufficit una ad alterationem ... non sufficiens
saltem principaliter ad generationem formæ substantialis, sed hoc modo
ex S: Doct: nihil potest contra nos, cum hæc omnia ultro
admittamus, ex citato a textu nec plus nec aliud potest
extorqueri.

Articulus 2dus

:an:
generatio unius sit corruptio alterius,
et quisnam sit terminus generationis et
corruptionis.

Notandum. hanc propositionem generatio unius est corruptio alterius
varios habere sensus. 1mo sensu formali, ita ut generatio N. 417 14
et corruptio sit formaliter idem. 2do sensu reali et identico
ita ut ambæ sint realiter. 3tio sensu concomitanti ita
ut generatio et corruptio se mutuo concomitentur. Dico
hic in quo sensu vera sit propositio dicta. Sermo autem est de
generatione et corruptione naturali, si enim supernaturaliter fiat, tunc
non omnis generatio est corruptio, sicut dum ex rebus [illegible]
non ... generatur vermis, ubi non adest corruptio, sic etiam in resurrectione
... ens corruptio formæ cadavericæ est tamen non est generatio

neque etiam loquimur de generatione accidentium, quae est in hisce [...] seu
est generatio, corruptio, alteratio; sic v.g. eductio albedinis
non per se est destructio nigredinis, ut [...] tale subjectum fuerit
nigrum. Quaeritur ergo an generatio et corruptio substantialis sint
una eademque actio, vel an solum [...] inter se distinguantur.

N. 418. Notandum 2do. Terminus generationis dicitur vel terminus qui, et terminus
quo. Prior est, quod per generationem producitur; posterior est, quo
constituitur terminus qui; unde vel totum producitur, quod compositum
dicitur. Deinde terminus quo itidem dicitur vel partialis,
qualis est forma substantialis, et totalis, qualis est forma totalis.
His positis

N. 419. Dico 1o generatio et corruptio substantialis sunt una eademque
realiter actio, adeoque non distinguuntur realiter. Probatur: quia ratio
cur non sit una eadem sine repugnantia, sed nulla est repugnantia ut
generatio et corruptio, ergo realiter sunt idem. Antecedens probatur,
per eandem actionem, per quam subjectum alteratur, sive acquirit
ultimam dispositionem ad novam formam, sive per aliam actionem inducitur
nova forma et eo ipso expellitur, ergo nulla est repugnantia, [...]
quam [...] omnes actiones communiter generativae et alterativae
[...] ubique habent effectum [...]
actio, per quam fit unum fit etiam alterum, sed nova forma producitur,
et eo ipso expellitur habens effectum [...], quia implicat enim
duas plures formas informare eandem materiam, ergo fiunt per
eandem actionem.

N. 420. Objicies: Si corruptio est distincta realiter actio a generatione,
tunc ideo, quia corruptio habet aliud terminum nempe formam
corrumpendam, generatio vero formam educendam. Sed ex hoc capite
non distinguitur, nam generatio per terminum a quo habet formam generandam,
et terminum ad quem formam corrumpendam, ergo non distinguuntur realiter, quia
pro termino ad quem non debet institui nova realiter actio.

Prob. 2.ᵃ termg qui generaois substaalis sed suppositũ ūd N. 421ᵘˢ.
cpositũ ex nāā et subsistēa, termg quo totalis ē
nāā totalis sive cpositũ solũ ex māā et fōā, termg
ā quo partialis ē fōā substaalis ita quivis termina-
tas 1ᵐᵃ partis ē, qā ille ē termg qui generaois
substaalis, quo obtento generans ulterius quiescit, se
hi fit obtento supposito go. m pts in aliis generans
ulterius, se quiescit, qā ē ulterius cpletũ in genere
substā, sed hic nixta oēs ē totũ suppositũ. raō 2ᵈᵃ
ē, qā termg totalis quo ē, qui mediante fōā sfram
proxime cstituis termũ totalẽ qui, sᵗ ita se hbet nāā
seu fōā totalis go C. raō 3ᵗⁱᵃ partis ē. qā fōā
substaalis cstituit termũ totalẽ quo tqm pars fōalis
et remote termũ qui, ēcō raō fōalis, cū effrug assimiles
generanti.

Solvuntur objoēs.

obj. 1ᵒ ctra 1ᵃᵐ cluoē. illæ actiōes distinguir realiter, quæ N. 422ᵘˢ.
hbent termos oppositos, sed generaō et corruptiō hbent
termos oppositos, termg eñ generaois ē eē, et corruptionis
ñ eē. go C.
2ᵈᵒ. actio positiva distinguir realiter ab aōē ngtvā, generaō
ē actiō positiva, corruptiō ngtvā go C.
3ᵗⁱᵒ ctra 2ᵃᵐ cluoē. generaō debet sistere ī termo qui,
sed ñ sistit ī supposito. seu cposito existente go C.
m cstat. qā oīs mutaō debet sisti ī suo
termo, m etm patet. qā existēa ñ sperat reᵐ. sed suppositi
ūaō ād sperata.
4ᵗᵒ. ille ē termg qui generaois, qui in generaoe fit, sed
suppositũ ñ gner fit, ut patet in generaoe Xⁱ, ubi
persona Xⁱ ñ fuit facta. go suppositũ ñ ē termg qui.

act. termg qui generaōis ē id, qd fit sive generatum
quod; sed psōna Xti sive naā totalis fit ut quod
qd ē termg qui. m̄ē certa: m̄ pts. Id subsistit et
existit ut quod, etm fit ut quod, sed psōna Xhum
existit et subsistit ut quod: qd etm fit ut qd. m̄ patet
qā eius ē fieri, cuius ē eē a existere, m̄ pts imdtu
susceptivū existeā et subsisteā; existit et subsistit
ut quod sicut medtū receptivū albedinis v.g: paries
dicitur esse albidus qd: atqui psōna Xhum ē imdtu
susceptivū subsisteā et existeā: qd C.

N. 42. 3m Resideo ad 1mū D m̄. actiones quæ hbent termos oppositos
formaliter distinctos realiter c m̄, quæ hbent termos oppositos
solū modaliter et m̄ raōe entis n m̄ et sic dsto m̄ n: c.
eē et n eē n̄ st formaliter opposita, nisi se hbeant
respectu eiusdem, sed st ... disparata et late
opposita: hic ā n̄ se hbent respectu eiusdem, qā etm
ex ligno corrupto fit ignis, n eē qd ē termg corruptiōis
ē n eē fōā ligni, et eē qd ā termg ad quem generaōis
ē eē fōā ignis, quæ duo simul existunt in eadē maā.

Resideo ad 2dū. Dsta quoque corruptiōē active et intrinsece
eē actionē positivā, et vocari itū negtivā, ꝑ denoōē
extrinsecā, raōe sui termi, qui ē negtivg videlicet n eē,
ad quod termatur quatenus corruptio ē.

Resideo ad 3: D m̄. debet effici ā termō qui proximō c m̄
ultimato n m̄ et sic dsta m̄ n: c. termg prox mg qui
efficitur generaōē, et n ē aliq qm suppositū. ad ē
psōna Xhum ex existeā et subsisteā.

Resideo ad 4tū D m̄. psōna Xti n fuit facta active c m̄
unitive n m̄ etc. psōna Xti Lōis iā existens iā ab
æterno, fuit dm̄ unita naē humanæ ꝑ unionē
hypostaticā, adeoque termg generaōis adæquatus n ē psōā
termg de novo productus, sed solum etm de novo unitus.

Ad des ad 2um n m ad cuius prob: n m ad huius prob: n m eam n. exmuit paritas adducta. mediatum quippe receptivum accidentis, qua e pares e ensos greatus in genere substantiae, nec ex illo et accidentia constituitur unum per se, sed solum patiens. ad vero quaesitum, solum non ens completum in toto genere substantiae, sed incompletum quod in ordine naturae et veluti ordinale ad constituendum unum per se cum subsistentia et existentia facit unum per se subsistens. itaque fenis dicitur aliquid quod non totalis a sive compositum solum n dicitur a e existens e subsistens nisi ut quo.

Quaestio secunda
de
Subiecto accidentium.
Articulus 1mus
utrum in generatione accidentia mediate recipiantur in materia prima

Videtur e 1o. constante constitutum praedere tota de accidentibus materialibus, quam spiritualia, quia sicut ubi, vitas, et caetera potentia sibi, species, et actus, recipi in aa radicali e certum: rao in super a, qua hoc accidentia n dependent in suo ee a materia, sed solum ab aa rationali; in qua etiam ut separata a corpore conservari possunt. N. 424

Videtur 2o. Dicto constante etiam n agitari de generatione spectata per ipsa respectiva forma, nam talis generatio tanto dubie fertur mediate in materia prima, nam in illa subiectata generatio, puta mutatio instantanea: in qua substantialis forma haec a fertur in materia prima. quod est. Agimus primo de generatione sumpta per alteratione priva, et simul de aliis accidentibus materialibus, qualiter subiectum habeant. his praelatis N. 425

Dico 1o. subiectum mediatum accidentium non e materia prima. ita S. Th. 1a p. q. 77. a. 6 his verbis: quod forma substantialis facit esse simpliciter, cuius subiectum e ens in potentia tantum; forma accidentalis N. 426